

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Oldsagn paa Alheden

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520203584/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Oldsagn paa Alheden *

-- Det var ret ilde, at Du blev forhindret i Din Reise! Jeg var nu eengang belavet paa Din Ankomst, og Aarstiden var bekvem, baade for Dig og mig; men det faaer saa være! Kom da, naar Du kan! og skulde det træffe saa uheldigt, at jeg ikke var hjemme eller havde Forfald, saa jeg ikke kunde ledsage Dig: da lad Efterfølgende vise Dig tilrette paa Heden.

Saasnart Du paa Landeveien fra Veile til Viborg er ankommen til Klode-Mølle, og har betalt fire Skilling for at passere en Broe, belagt med Hedetørv: saa tag disse Blade i Haanden, og ansot det, som om jeg havde personlig modtaget Dig her paa den sydlige Grændse af mit Pastorat og Alheden! -- Er Du oppe paa Banken strax Norden for Møllen, saa luk Dine Øine op, og luk dem vidt op! thi Du har en viid Udsigt for Dig; den er stor, om den end ikke er smuk. Og dog -- skulde denne store Slette intet have for Øiet? Hvorfor hviler det da med Velbehag, ja med høitidelig Rørelse paa Havets uhyre Flade? og er det ikke, som om Sjælen og Hjertet udvidede sig med Synskredsen? Denne Hede, som Du nu drager ind i, er stor og jevn som Havet, og lyst og her i Kimingen øiner Du Kirker og Huse, som om de ragede frem paa en fjern Strandbred. Jeg vilde ønske for Din Skyld, at Solen maatte skinne ret klart den Dag Du første Gang seer det brune Lynghav! Disse Kirker og Huse, disse Høie og Pyramider af Hedetørv skulle vise sig svømmende i Luften, hvert Øieblik forandrende deres dunkle Skikkelser, og antagende Billeder af Mennesker, Dyr, Træer, Bjerge og alt hvad Indbildningen kan optænke. Det kunde maaskee gaae Dig, som det gik mig, da jeg fra Østerlandets ujevne Jordsmon seilede ud paa Heden: det var for mig, som om jeg nu først i fuldkommen Frihed reiste ud i den vide Verden; som om jeg tilforn kun havde snoet mig møisommelig frem mellem Bakker og

* Brudstykke af et Brev.